

Myšlienky na jún 2018

1. „Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet.“ (Jn 1, 9)
2. „Každý deň je deň, v ktorom možno viac milovať, je deň, v ktorom možno viac snívať, je deň, v ktorom možno viac žiť.“ (sv. páter Pio)
3. „Nechcem byť záhradnou ružou, na ktorej sa kochajú ľudské oči, ale poľným kvetom na ktorý sa pozerá iba Božie oko.“ (bl. Zdenka Schelingová)
4. „Hľadať v Bohu Boha znamená byť pre Krista pripravený zvoliť si od Boha i od sveta práve to nepríjemné.“ (sv. Edita Steinová)
5. „Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. A znova im povedal: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ (Jn 20, 20-21)
6. „Očakávaj každého človeka so svojim pozdravom a poklonou a budeš viac cenený ako tí, čo prinášajú ako dar zlato a safíry.“ (sv. Izák Sýrsky)
7. „Ó, moje Svetlo, ktorému sa klaniam, uchváť ma, aby som sa nemohla viac vymaniť z tvojho žiarenia.“ (bl. Zdenka Schelingová)
8. „Vedz, že dokiaľ hľadáš niečo svoje, nemôžeš Boha nikdy nájsť, pretože neľadáš len a len Boha.“ (majster Eckhart)
9. „Lebo každé telo je ako tráva a všetka jeho sláva ako kvet trávy. Tráva uschne, kvet opadne, ale Pánovo slovo trvá naveky.“ (1Pt 1, 24-25)
10. „Pane, preto si ma stvoril, aby som sa mohol dívať na teba. Ale čo je tvojou vôľou? Aký to úbohý osud, keď človek stratí to, prečo bol vlastne stvorený.“ (sv. Augustín)
11. „Vieme, Pane, že z lásky k nám a pre svoju hlbokú pokoru necúvaš kvôli nám pred žiadnou prekážkou.“ (sv. Terézia Avilská)
12. „Ježišu môj, kto preukázal väčšiu lásku k bližnému než ty? Prišiel si na svet, prijal si na seba našu biedu.“ (sv. Vincent de Paul)
13. „Keď duša naozaj spozná Pána Ježiša, je ochotná na všetko.“ (bl. Zdenka Schelingová)
14. „Životom je nutné rozumieť dvoje: blažené videnie Boha a dokonalý duchovný život v zjednotení s Bohom.“ (sv. Edita Steinová)

15. „Milosť sprevádza pokoru a bolestivé udalosti sprevádzajú pýchu.“ (sv. Izák Sýrsky)
16. „Ak chceš zmeniť svet, choď domov a miluj svoju rodinu.“ (sv. Matka Tereza)
17. „Keď sa moja a Božia vôľa zjednotí tak, že je s ňou jedno, rodí nebeský Otec svojho jednorodeného Syna v sebe i vo mne.“ (majster Eckhart)
18. „Sám vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo, aby sme zomreli hriechu a žili pre spravodlivosť. Jeho rany vás uzdravili.“ (1Pt 2, 24)
19. „Moja cesta je samá láska a dôvera v Boha. Nechápem duše, ktoré sa boja takého nežného priateľa.“ (bl. Zdenka Schelingová)
20. „Aká neznesiteľná je bolesť, keď ju trpíme ďaleko od kríža!“ (sv. páter Pio)
21. „Boží zrak spočívá na pokorných a dáva im radosť, ale Božia tvár je proti pyšným, aby ich urobil pokornými.“ (sv. Izák Sýrsky)
22. „Pre tých, čo milujú Boha, niet strachu zo spravodlivosti.“ (bl. Zdenka Schelingová)
23. „Bázeň pred Bohom, bratia moji, má svoj pôvod v čistej láske.“ (sv. Augustín)
24. „Jedným z najväčších dobier, z ktorých sa budeme tešiť v nebeskom kráľovstve, bude, že duša už viac nebude lipnúť na pozemských veciach.“ (sv. Terézia Avilská)
25. „Medzi kresťanmi nie je chudákom ten, ktorý trpí, ale ten, ktorý činí násilie na trpiacom.“ (sv. Hieronym)
26. „Nevedomosť a necudnosť mysle sa rodí z mnohovravnosti a neviazanej konverzácie.“ (sv. Izák Sýrsky)
27. „Veď aj Kristus raz navždy trpel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás privedol k Bohu. Bol usmrtený v tele, ale Duchom oživený.“ (1Pt 3, 18)
28. „Ráno si urobím predsavzatie: zabúdať celý deň na seba vo všetkom, ale viac pamätať na druhých. Takáto poníženosť je zdrojom sily.“ (bl. Zdenka Schelingová)
29. „Každé Božie prikázanie je sväté tajomstvo, je plne odhalené iba tým, ktorí ho uskutočňujú a v miere, ako ho naplňajú.“ (sv. Ignác Briančaninov)
30. „Vieme, že tma, ktorá vedie k Bohu, je viera.“ (sv. Edita Steinová)

Akcia 365

Č. 151

Jún 2018

Milí priatelia

Nemecký teológ Walter Kasper hovorí, že dnes je ťažké hovoriť o Bohu aj tým, ktorí v neho veria. Utrpenie vo svete je zrejme najzávažnejším argumentom moderného človeka, odmietajúceho Boha. Pre mnohých ľudí dnes už Boh nejestvuje a žijú tak akoby Boha nebolo. Veľa premýšľajúcich ľudí cíti vážnosť situácie a opätovne sa vydáva na cestu hľadania. Cítia, že ak si človek nekladie otázku o zmysle života, tak rezignoval ako človek a stratil svoju skutočnú dôstojnosť. Potom je všetko prázdne a banálne. Neklásť si otázku o zmysle života pre človeka znamená vzdať sa nádeje, že ešte môže zavládnuť spravodlivé rozlišovanie. Smrť Boha v dušiach mnohých ľudí, či absencia Boha sú ozajstnou a najhlbšou biedou, ktorá patrí k dnešným znameniam čias. Hlbšie poznanie však nemá k dispozícii iné svetlo ako to, ktoré žiari na svet z biblického vykúpenia. Vďaka tomu sme pozvaní aby sme ešte raz premýšľali novým spôsobom o Bohu.

Otázka milosrdenstva

Koncom minulého storočia dvaja pápeži rozpoznali znamenia čias a zároveň odporúčali aby sa stredobodom ohlasovania a cirkevnej praxe stala otázka milosrdenstva. Ján XXIII. vo svojej programovej reči pri otvárani Druhého vatikánskeho koncilu (1962) povedal, že „koncilu nejde o to, aby zopakoval tradičnú vieru, lebo tá je známa a pevná. Dnes však Cirkev chce používať v praxi liečivé prostriedky milosrdenstva, ako siahať po zbrani prítomnosti.“ Tento nový štýl znamenal aj nastolenie pastoračných cieľov. Téma milosrdenstva sa stala kľúčovou nielen pre koncil, ale aj pastoračnú prax pokoncilovej Cirkvi. Úmysly pápeža Jána XXIII. ešte prehľbil jeho ďalší nástupca Ján Pavol II. Tému milosrdenstva venoval encykliku *Dives in misericordia* (1980). V nej hovorí, že „samotná spravodlivosť nestačí, lebo najväčšia spravodlivosť môže byť aj najväčšou nespravodlivosťou“. Prvé svätorečenia v treťom tisícročí programovo zamerali na milosrdenstvo. 30. apríla 2000 vyhlásil za svätú málo známú poľskú sestru Faustínu Kowalskú (+1938). Počas svojej návštevy v Krakove, kde sestra Faustína žila, pápež povedal, že „jej poslanstvo sa má stať svetelným lúčom na ceste človeka v treťom tisícročí“. Vo svojej poslednej knihe „Pamäť a identita“ napísal, že „hranicou zla je v konečnom dôsledku Božie milosrdenstvo“. Teologická reflexia o milosrdenstve, ktoré má v Biblii podstatný význam, sa žiaľ v minulosti zanedbala. Abstraktne chápaný Boh sa po väčšine ľudom javí ako vzdialený od ich osobnej situácie a zdá sa im, že má len málo do činenia s tým, čo sa

deje vo svete. Stojíme pred úlohou nanovo ozrejmiť obraz o milosrdnom Bohu.

Univerzálna ľudská téma

Pri sledovaní spoločenskej situácie, najmä keď počujeme o problémoch zapríčinených hladomorom, alebo inými prírodnými katastrofami zakaždým v ľuďoch vyvolajú dojímavú vlnu súcitu a ochoty pomáhať. Súciť a milosrdenstvo sa vďaka Bohu nestali celkom neznámymi pojmami. S obľubou používané slovo empatia dnes patrí k novoobjaveným výrazom súčasného človeka. Vcítiť sa do pocitov, myšlienok a života iného človeka sa dnes vo všeobecnosti považuje za predpoklad vydatených medziľudských vzťahov a za dôkaz pravej ľudskosti. Všetky náboženstvá sa nejakým spôsobom pýtajú na pôvod a príčinu utrpenia a na jeho zmysel; pýtajú sa na oslobodenie od bolesti kladúc si otázku odkiaľ máme čerpať silu, aby sme obstáli v bolesti a utrpení. Súciť sa tak stáva univerzálnou ľudskou témou. Sv. Augustín vysvetľoval slovo milosrdenstvo (*misericordia*) v jeho slovnom význame: mať srdce (*cor*) pri miseri, (chudobných a biednych) v najširšom zmysle slova. Starostlivosť o chudobných v Rímskej ríši rozvíjalo už ranné kresťanstvo. Jedna z úloh vtedajších biskupov bolo určiť diakonov na službu chudobným. Od 4. storočia vznikali nemocnice, pútnické alebo azylové domy, ktoré boli predchodcami stredovekých špitálov pre chudobných a chorých. Vznikali sa aj osobitné rehole zamerané na starostlivosť o chorých. Kresťanstvo tým získalo trvalý vplyv na európsku kultúru a kultúru ľudstva.

Potenciál kresťanskej tradície

Napriek veľkým rozdielom medzi svetovými náboženstvami jestvujú aj spoločné prvky. Medzi ne patrí aj zlaté pravidlo, ktoré hovorí, že druhým nemáme robiť to, čo nechceme, aby oni robili nám. Podľa sv. Augustína toto pravidlo do srdca človeka zapísal Boh. V stredoveku i v novovekom osvietenstve pravidlo platilo ako prirodzený zákon. To znamená, že súciť, sústrast', vzájomná ochota pomôcť a dobročinnosť patria k ľudovej múdrosti. S Ježišom sa zlaté pravidlo spája v súvislosti s rečou na vrchu, preto súvisí s príkazom lásky, ktorý zahŕňa aj lásku k nepriateľovi. Kresťanská etika môže tak nadviazať na celonáboženskú tradíciu a je otvorená pre medzináboženský dialóg. Kresťanstvo môže so svojim poslanstvom lásky interpretovať a bližšie určiť nedefinované zlaté pravidlo. Skutočnosť, že súciť a milosrdenstvo sú univerzálne ľudské cnosti, povzbudzuje, aby sme nadviazali dialóg s inými kultúrami a náboženstvami a spolupracovali s nimi na vzájomnom pochopení a pokoji vo svete. Táto tradícia ľudstva nám dáva priestor na premýšľanie. Hovorí totiž, že tam kde sa stráca súciť, dobročinnosť, vzájomná pomoc a odpustenie, kde sa medzi ľudské vzťahy obmedzili na ekonomické výmenné procesy, tam sa ľudskosť kultúry a spoločnosti dostáva do nebezpečenstva. Využívať potenciál vlastnej tradície kresťanského milosrdenstva je vecou dobre pochopeného evanjelia i života.

Leták pripravili:

Margita Stančíková: Email: stancikova@gmail.com

Milan Hudaček SJ Email: m.hudacek@gmail.com